

1

(ΑΓΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
Ο ΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ)

ZAKĪNTHOS'LU

AZİZ DİONİSİOS

ÖN SÖZ

Zakinthos'lu Aziz, Genç Aziz Dionisios, zamanımıza o kadar yakın ve mucizeleri o kadar biliniyorlar ki, bugün için bile Zakinthos'ta meydana geliyorlar. Böylece de, bir kişinin, onun kutsal hayatını tanıması değerlidir.

Zeki ve keskin zekâlı biri olarak, rahip olmaya karar verir. Kısa bir zamanda, Egina Piskoposu seçilir. Ancak, her çeşit insanî şöhret ve iktidarı bırakır ve rahiplik hayatına yeniden döner.

Onun aziz, mübarek ve kusursuz hayatı, çağdaş toplumları istilâ etmiş olan kötülük ve günaha karşı pozitif bir protesto idi. Bu da gösteriyor ki, Hıristiyan inancına göre bir hayat, her mevsim ve çevrede mümkün olduğudur.

Aziz Dionisios'un fazileti, çok çok yükseklere çıktı. İsa Mesih'in örneğini hayrete şayan bir biçimde, candan ve yürekten taklit ederek, kardeşinin katilini affeder. Kardeşinin katilini affetmekle kalmayıp, akrabalarının intikamından kurtulması için, onun kaçışına yardımda bulunur. Tevekkül ve affetmesi, insanı hayrete düşürecek cinsten. Onun için de Allah onu bol bol mükâfatlandırdı. Sadece vefatından sonra değil de, hayatta iken de ona mucizevî yetenekler verdi.

Bugün de, birçok insan onun arabuluculuğuna koşarlar ve Azizden hastalıklara şifa ile başka çeşit yardım da dilerler. Allah da nerede gerçek bir iman görürse, Azizin arabuluculuğuyla mucizeler yaratıyor. Bu da, gerçekten, Kontakion'unda da dediği gibi: «Muhtaç olanlara samimî - sıcak ve sürekli tehlikede bulunanlara bir koruyucu azizdir».

AZİZİN HAYATI

Genç Aziz Dionisios, 21 Haziran 1547 tarihinde Zakinthos'ta, dindar ve asil bir aileden dünyaya geldi. Babasının adı Mokios Siguros ve annesinin adı da Pavlina idi.

İlmini, dindar ve bilge kişiler (öğretmenler) yanında aldı. Geniş görüşlü ve zeki bir ruha sahip olduğu için, bu dünyanın geçici ve boş olduğunu, ruhun da ölmez ve ebedî olduğunu anladı.

Böylece, kendisi için, bir İsa Mesih askeri olmaya karar verdi. Dünya işleri ve yaşamsal ilgiler, onu Allah'ın hoşuna gidecek işleri yapmaktan alıkoydukları için, insanlardan uzaklaşmayı ve Allah'ına hizmette bulunmayı kararlaştırdı.

Baba, anne, vatan ve zenginliği bir kenara itip, Zakinthos'un karşısında ve güneyinde bulunan Strofades adalarındaki manastıra gitti.

Orada, keşiş kuralları gereği, deneme süresini geçirdikten sonra, artık keşiş elbisesini giydi. Aziz, yaşça genç olmasına rağmen, fazilette, kendisinden çok daha yaşlı ve erdemli kişileri bile geçiyordu. Maneviyatla ilgili kitaplar okuyarak geç vakitlere kadar uyumaz ve böylece de Allah'a hamdüsena ve şükrediyordu. Bedeninin arzu ve isteklerine gem vurmak için

günlerce oruç tutuyordu. Faziletinden dolayı, Rahip olarak atanmaya uygun görüldü.

Kutsal yerlere gidip ibadet etmeyi arzu ettiğinden dolayı, Başrahip ve diğer keşişlerden izin alarak Kiklades ve On İki Adalar'ında gemi bulmak için gitti. Gemi bulmaya giderken Atina'dan da geçti. Rahip kurallarına göre, o bölgenin Başrahibine secde etmeğe gitti. Başrahip ise, Aziz Dionisios'un iyi şöhretini duymuştu ve kendisinden, Egina Başpiskoposluğunu alması için teşvikte bulundu.

Aziz, alçak gönüllü biri olduğu için bazı itirazları vardı ve o görevi üzerine almayı istemiyordu. Ancak, Başrahip, ona baskı yaptı ve sonunda bu görevi üzerine almayı kabul etmekle geri adım attı.

Başrahip, Egina din adamları ve halkına bir mektup yollayarak, aday olan Aziz Dionisios'un şahsiyetini analiz ediyordu. Egina'nın tüm halkı, Allah tarafından kendilerine böyle aziz bir kişi yollandığı için, Allah'a şükrettiler ve kendisini bir ruhanî önder ve öğretmen olarak kabul ettiler.

Böylece, Aziz Dionisios, Egina Piskoposu olarak atandı. Din kardeşlerine tavsiyeler ve ruha fayda getiren örneklerle dersler vermeye hiç durmadan hep devam etti. Bununla, din kardeşlerinin ruhlarını yüceltmek istiyordu. Nasihat yaptığı yerlere, mıknaşın demiri çekmesi gibi, insanları oraya topluyordu.

Piskoposluk makamından istifa ediyor

Uzunca bir zaman orasını idare ettikten sonra, halkın ona olan övgüleri, kendisini kibrin uçurumuna düşürür korkusu yüzünden istifasını sunmayı düşündü. Koltuğuna değerli bir halef bırakarak, Zakinthos'a dönmeye hazırlandı.

Din kardeşlerini kutsadı, manevî düşmanlardan kendilerini Allah'ın koruması için dua etti, kendileriyle vedalaştı ve kaçtı.

Vatanına geri döndüğü vakit, piskoposluk makamının boş olduğunu gördü. Patrikhaneden gelen bir mektupla, o bölgeyi, seçim yapılana dek, bir vasi olarak idare etmesi emredildi. O vakit Patrik, İeremias idi.

Aziz Dionisios, daha fazla, hemşehrilerini memnun etmek için kabul etti. Ki onlar, Patrikhaneden gelen emri kabul edip uymasına çok rica ettiler. Başka bir kişi o makama seçilir seçilmez, Aziz Dionisios o yeri bıraktı ve sakinleşmesi için uygun olan Theotokos tis Anafonitrias manastırına gitti.

Orada, ruhunu arındırmak için, dua ederek ve oruç tutarak yaşadı. Aziz Dionisios, ruhunu aziz ve mübarek bir biçimde Allah'a teslim etmek istiyordu.

Birçok faziletlerinden biri de sadaka idi. Her sene, Paskalya günlerinde, içi buğday, bakliyat, kuzu ve daha başka yiyeceklerle dolu büyük bir kayığı, manastırdan, memleketteki fakirlere dağıtılmaları için gönderiyordu.

Sadece sözlerle öğretmeyip, manastırdaki rahipleri örnek gösteriyordu. Onlara, keşiş olmayı ve melek biçimine girmeye karar aldıkları zaman, verdikleri sözlerin hiçbirinden caymaya cesaret etmemeyi, keşiş idare biçiminin bütün emirlerini tutmalarını da teşvik ediyordu.

Kardeşinin katilini affedip ona yardım da etti

Yanı başındaki insan için, kalbinde kök salmış olan sevgi o kadar çoktu ki, tabiat kanunlarını bile aştı.

Şehrin beyi sayılan ve de dinine bağlı olan, Aziz Dionisios'un çok sevdiği Konstantinos adındaki kardeşini, yabancı biri öldürmeğe cesaret etti. Katil, maktulün akrabalarının gücünden korktuğu için, hayatını kurtarma amacıyla hali yerlere gitti.

Sonunda, katil, Anafonitrias manastırına gitti ve manastırındaki başkeşişin de maktulün kardeşi olduğunu bilmeden, korkusundan yarı ölü gibi bir durumda, başkeşişin ayaklarına kapılır. Aziz Dionisios'a, onu emin bir yere saklaması için yalvarır. Aziz Dionisios kendisine ne olup bittiğini sorar. Katil de diyor ki: "Siguros beylerinden kurtulmak için kaçıyorum" der. Çünkü o, onlardan Konstantinos'u öldürmüştü de ondan. Aziz Dionisios derin bir iç çekti ve gözlerinden iki gözyaşı aktı. Sonra da dedi:

- Hey insan! O güzel bey sana ne yaptı ki sen onu kaksız yere öldürdün?

Bu durumda, Aziz Dionisios, kardeş sevgisinin baskısı altında, ondan intikam almayı isteyecekti. Ancak, Allah'ın emrine sadık biri olarak, ki düşmanlarımızı bile sevmemizi emreder, onu cezalandırmak şöyle dursun, önce kendisine, sanki o katil Azize büyük yardımda bulunmuş biriymiş gibi, gereken yardımı yaptıktan sonra o katili gizli bir yerde sakladı.

Az bir zaman sonra, Aziz'in akrabalarından ve silahlı olarak da manastıra gelirler. Aziz Dionisios onlara geliş ve üzüntü sebebini sordu. Onlar da, gözlerinden yaşlar akarak, kardeşinin haksız yere öldürüldüğünü söylerler. Aziz Dionisios'a da, katili öldürmek için onu aradıklarını ve oradan geçip geçmediğini ona sordular.

Aziz Dionisios onlarla birlikte kardeşinin ölümü için ağladı. O gelenlerin de bir an evvel oradan uzaklaşmaları ve katili kurtarmaya zaman bulması için tam olarak kimin olduğunun tespitini yapmalarını istedi ve onları geri yolladı.

Akrabaları gider gitmez, katili saklı yerden çıkardı ve bütün gerçekleri kendisine açıkladı. Sonra ona bir baba gibi tavsiyede bulundu ve onu tövbeye getirdi. Onu düzeltti, onu affetti ve sonra da onu denize götürdü. Orada ona yolculuk için gerekenleri, kayık ile yiyecek verdi. Kurtulması için de onu başka yere gönderdi.

Mucizevî istidat. Nehri geçişi.

Allah, fazileti için onu mucizevî istidatlarla donattı. İlâhî yardımla bir sürü mucizeler yaptığını söylerler.

Aziz Dionisios'un bir diyakozu vardı. Adı Daniil olup Trikala şehrindeydi. Onu küçük yaştan beri yanında bulundurmuş olup aynı zamanda onun atamasını da o yapmıştı. Maiyetindeki en samimi arkadaşıydı da. Günün birinde, Aziz Dionisios bir işi için memleketine gitmek istedi. Diyakoza da der:

- Daniil, şehre gideceğiz.
- Despotum, hava çok berbat, yağmur yağacak.

- Allah'ın yardımıyla biz bir çekilelim ve sen de engel koyma.

Böylece de memlekete çekildiler. Manastırdan daha fazla uzaklaşmadan yağmur yağmaya başladı.

Sonra da o vakit diyakoz der:

- Despotum, ben demedim mi, yağmur yağacak diye? İyisi mi biz geri dönelim, daha iyi olur. Çünkü zaman geçtikçe yağmur da şiddetleniyor.

- Daniil, biz işimize gidelim ve bize hiçbir şey de olmayacak.

Bu arada, saatler geçtikçe yağmur da şiddetini artırıyor. Ama garip bir biçimde, yağmur, ne Aziz Dionisios'un ne de diyakozun elbiselerini ıslatıyordu.

Yolda, geçmeleri gereken bir dereye rastladılar. Dere, yağmur sularından taşmış bir durumda idi. O vakit diyakoz diyor:

- Şimdi Despotum, dereyi nasıl geçeceğiz?

- İman dolu olan Aziz Dionisios, ona diyor: "İsa Mesih adına beni takip et ve de hiç tereddüt etme".

Dereye yaklaştıkları zaman, derenin suyu hem beri tarafta hem de öteki tarafta, onlar ikisi de geçinceye kadar durdu. Onların ayakları bile ıslanmadı.

Aziz Dionisios, diyakozun hayretler içerisinde kaldığını görünce, kendisine, bu gördüklerini kimseye söylememesi tavsiyesinde bulundu. Aziz Dionisios'un ölümünden sonra, diyakoz, Allah'ın adına itibar kazandırmak için bu mucizeleri söyledi.

Çürümemiş olan naaşı aforozdan kurtarır

Aziz Dionisios şehirde bulunduğu vakitte, yabancıların Agios Nikolaos kilisesinde bir mezarı açmışlardı. Bu kilisenin adı da, burada yabancılar defnedildikleri için yabancıların adını almıştı. Bu kilise, Zakinthos'un başkilisesi idi. Bu mezara başka bir naaşı defnetmeleri söz konusuydu. O mezarda, seneler önce vefat etmiş olan bir kadının çürümemiş olan naaşını buldular. Naaşı hiç çürümemiş hatta elbiseleri de tamdı. O kadın, bir aforoz ilişkisi-bağıyla ölmüştü. O kadının akrabaları gidip Aziz Dionisios'un ayaklarına kapıldılar ve af duasını gidip okuması için kendisine yalvardılar.

Gece vakti, Aziz Dionisios, diyakoz ve o mahallenin kilise papazı ile oraya gittiler. Kadının naaşının mezardan çıkarılmasını istediler ve naaşı da mezardan dışarı çıkardılar. O naaşı, kilisenin sandalyelerinin birinde, ayakça durur bir duruma koydular. Aziz Dionisios, papaz atkılarını giyerek uzunca bir zaman diz çökerek dua etti. Aziz Dionisios duayı okuyordu ki, naaş sanki canlı biriymiş gibi bir durumda olduğu anda, başını, onu kurtaran Aziz Dionisios tarafına doğru ibadet eder gibi eğdi ve yere düşerek toprakla kemik durumuna gelerek dağıldı.

Aziz Dionisios, orada bulunanlara, bu durumu, hayatta olduğu müddetçe kimseye söylememeleri yönünde tavsiyede bulundu. Buna benzer mucize de, Katastario köyünde aforoz edilmiş olan bir erkek naaşına da yapmıştı.

Mucizeyle batıl itikatları feshediyordu

Aziz Dionisios'a akraba olan zengin bir bey, Aziz Dionisios'un yanında bulunan önemli şahsiyetlerle beraber, din adamları olan ve olmayan, deniz yoluyla, deniz kenarında olan Voidi denilen yerde, Agia Triada manastırına gitmeleri için davet etti.

Küçük bir vapura bindiler ve hareket ettiler. Vapurun içinde balık ağlarını atan balıkçılar da vardı. Onlar, din adamlarını görür görmez, batıl ve hurafe olan, güya din adamını gören bir kişinin işi iyi gitmeyeceğine inandıkları için gizlice homurdanmaya başladılar. Voidi denilen yere gittiler ve dinlenmeleri için de manastıra yerleştiler. Balıkçılar ağlarını attıkları halde ve de hiçbir şey tutamadıkları için, uzunca bir zaman sonra döndüler ve din adamlarının aleyhinde konuşarak homurdanmaya başladılar. Bey, bu olayı öğrendi ve çok da üzülmüştü. Aziz Dionisios, beyin üzgün olduğunu gördü ve nedenini sordu. Bey, kendisine bu kaba insanların hurafelerini anlattı.

Aziz Dionisios bunları işittiği vakit çok üzüldü. Balıkçıları çağırıp ağlarını toprağın üstüne sermelerini istedi. Aziz Dionisios papaz atkısını üzerine koydu ve bir dua yattıktan sonra da onları kutsadı. Sonra da kendilerine dedi:

- Denizin o bölgesine gidin - ve parmağıyla o yeri göstererek - ve ağlarınızı denize atın, orada çok balık tutacaksınız.

Onlar da Aziz Dionisios'a dediler:

- Despotumuz, biz, senin duanla işlemeğe gideceğiz. Ancak, bize göstermiş olduğunuz yer balıkların bol olduğu yer değil ki, biz orada hiçbir zaman balık tutmadık. Biz balıkların gizlendikleri yerleri bildiğimiz için, aklımıza göre daha iyi olan yerlere ağlarımızı atacağız.

O vakit Aziz Dionisios kendilerini azarlarcasına şöyle der:

- Ağlarınızı, benim dediğim yere atmanızı isterim.

Bey müdahale eder ve kendilerine der:

- Aziz Dionisios'un dediği olsun lütfen. Onun emrine karşı gelmeyiniz.

Hiç istemedikleri halde denilen yere gittiler ve ağlarını oraya attılar. O kadar çok balık tuttular ki onları kayığa koymakta zorluk çektiler. O vakit mucizeyi anladılar ve karaya geri döndüklerinde Aziz Dionisios'un ayaklarına kapılarak hatalarından dolayı kendisinden özür dilediler. Aziz Dionisios onları affetti. Din adamlarına saygılı olmalarını ve de kafalarındaki buna benzer zararlı ve batıl inançları atmaları yönünde tavsiyede bulundu.

Basiret kabiliyeti

Aziz Dionisios'un mucize yapma kabiliyetinden başka, bir de basiret yeteneğine sahipti. Bu da, günah çıkarmak için giden bir keşişte görüldü. Bu keşişin adı Pangratos'tu. Aziz Dionisios'un faziletlerini duyduğu için, bir gün günah çıkarmaya gitti.

Günah çıkarma işlemi bittiği an, Aziz Dionisios ona sordu:

- Bana söylenecek başka bir şey hatırlıyor musun?

- Hayır despotum, hatırlamıyorum.

- Bak evlâdım, iyi düşün, dikkatsizlik yüzünden bana söylenmemiş bir günahın olup da sonra düzeltilmemiş olarak kalmayasın. Onun için biraz dur ve düşün, ne yapmışsan, bana göre, sanki tam iyi bir günah çıkarma yapmadın gibime geliyor.

Keşiş durup uzun zaman düşünür ve cevap verir:

- Despotum Aziz Dionisios, daha başka bir şey aklıma bir türlü gelmiyor. Bana bağışlamayı ver ki seni daha fazla yormuş olmayayım.

O zaman Aziz Dionisios, günah çıkarmaya gelen kişinin, insan olarak en büyük günahını söylemeden gideceğini görünce, sert bir tavırla ona der:

- Hatırlamaz mısın, filan gün dinsel tören esnasında, filanca kilisede, dikkatsizlik ve ihmalden dolayı Timios Margaritis'in yere düştüğünü?

Keşiş, Aziz Dionisios'un ağzından bu gibi sözleri duyar duymaz, hemen hatırladı ve Aziz Dionisios'un basiretinden ötürü hayretler içerisinde kaldı. Pangratos, göz yaşları içerisinde, Aziz Dionisios'un ayaklarına kapılarak kendisinden af diledi ve kendi hatasını da ifşa etti.

Aziz Dionisios onun tövbesini kabul etti ve kendisini affetti.

Aziz Dionisios'un sonu

Aziz Dionisios'un daha başka hayret dolu işleri de var. Böylece meleklerle şayan bir hayat yaşayarak artık ileri yaşlara vardı. Gök yüzüne çıkma anı geldiğinde, vefat edeceğini anladı ve manevî evlâtlarına bunu söyledi. Onları kutsadıktan sonra, tavsiyelerde bulunup son defa da öptükten sonra, 17 Aralık 1622 yılında ruhunu teslim etti.

Kutsal naaşını, arzusu da olduğu üzere, keşiş olduğu Strofades manastırına gönderildi.

Çok zaman geçmemişti ki, Başkeşiş ve daha başka keşişlerin rüyalarında çok defa görüldü. Keşişler bu rüyayı ilâhî vahiy olarak addettiler. Onun mezarına gittiler, mezarını açtılar ve kutsal naaşını, elbiseleri bile çürümeden, aynen gömdükleri gibi olduğu bir durumda buldular. Mezar açılır açılmaz, harika bir koku etraftaki havayı sarmıştı.

Vefatından sonraki mucizeler

Aziz Dionisios'un naaşını huşu içerisinde, Metamorfozi kilisesinin dış dehlizine götürüp onu özel bir lâhde koydular. Kilisenin koruyucusu haline geldi ve her gün mucizeler yaratıyordu. Çok defa, kuraklık günlerinde, Pederler aziz naaşı ile yağmur duası yaptılar ve hemen derhal susamış olan toprağı yağmur suluyordu.

1645 yılında, Türklerin donanması, Strofades'ten geçip Kriti(Girit)'nin Kidoniya şehrine geçeceği zaman, barbarların keşişlere herhangi bir zarar vermesinden korktukları için, naaşını ve manastırın eşyalarını alıp, korunma amacıyla Zakynthos'a göturdüler. Dahası, koyun ve diğer hayvanları da aldılar.

Zakinthos'taki manastır arazisine vardıkları vakit, bütün hayvanlar kör oldular. O zaman pederler kutsama yaptılar ve Aziz Dionisios'un ellerini kutsanmış olan suya değdirdiler. Sonra da bu sudan o kör olmuş hayvanların üstüne su serptiler ve bütün hayvanların gözleri açıldı.

Zakinthos'ta Aziz Dionisios'un bir evi vardı ve Anafonitrias manastırından memleketine indiği zamanlarda orada kalıyordu. Aziz Dionisios'un vefatından sonra, Aziz Dionisios'un mirasçısı olan bir bey evi kiraladı. Ev eskiydi ve yakın zamanda yıkılacağına benziyordu. Fakat bey, Aziz Dionisios'a olan sevgisi yüzünden orada kalmaya devam ediyordu.

1661 yılında meydana gelen korkunç depremlerin evi yıkma tehlikesi yüzünden birinci kata indi, ta ki evden daha kolay kaçabilsin diye.

Bu korkulu zamanda, gecenin birinde, beyin karısı olan Eleni, rüyasında Aziz Dionisios'u şöyle görür: Aziz Dionisios diyakozu ile birlikte evin üzerine çıktığını, küçük kutsama ayinini okuduktan sonra, eve kutsanmış su serptiğini ve beyin hanımına şöyle der:

- Hanım, sen artık korkma.

Kadın hemen kocasını uyandırdı ve ona bu rüyasını anlattı. Kocasını da, Aziz Dionisios'un bu evi koruması altında devamlı tutacağını anladı. Böylece, bütün evde hiç korkusuz kaldılar ve en küçük bir zarara bile uğramadılar, ne o depremde ne de meydana gelen başka depremlerde.

Depremi önceden haber verme Keşişin kurtuluşu

Aynı manastırdan, Matheos adında Aziz Dionisios'un hayranı olan bir keşiş, bir gece rüyasında Aziz Dionisios'u görür ve ona der:

- Matheos, Başkeşiş Nektarios'a söyle, diğer keşişlerle birlikte dikkatli bir biçimde kendisini korusun, çünkü sekiz gün sonra büyük bir deprem meydana gelecek ve manastırda da büyük zarar olacak.

Ancak keşiş, bu rüyayı basit bir rüya addederek kimseye bir şey söylemedi. Aziz Dionisios'un dediği gibi, sekiz gün sonra büyük bir deprem oldu. Binaların çoğu yerle bir oldu. Manastırın şahane kulesi bile düştü. Bu kulenin üzerinde, o gün nöbet tutan bir keşiş vardı. Korsan ve hırsızlar tehlikesine karşı nöbet tutma adeti vardı.

Kulenin bir parçası düştüğü anda keşiş de beraberinde düşüyordu. Hemen o anda Aziz Dionisios'un yardımını diledi ve çok yüksekte yere düştüğü halde kendisine hiçbir şey olmadı.

Eşraf hanımı Angela'nın tedavisi

Aziz Dionisios'un akrabası olan Angela adında bir eşraf hanımı, inme hastalığından çok ağır bir şekilde hastalanıp konuşamaz bir duruma düştü. Bütün tecrübeli doktorlar tedaviyi yapamadılar. Hanımın akrabaları, Aziz Dionisios'un ayak parmağını getirip bu parmakla hanıma haç çıkardılar. Angela hemen tedavi oldu.

Kutsal naaşının bu parmağını Strofades Manastırından Zakinthos'a, halkın onu koruması için yollamışlardı. Çünkü, Hıristiyanın biri, oraya ibadet etme amacıyla gittiğinde, bu parmağı almak için gizlice kesmişti. Ancak dışarıya çıkmağa kalktığında, hiç kimse görünmediği halde, parmağı kesen kişi dışarıya çıkamayıp engelleniyordu. Böylece yaptığını söyledi ve parmağı bıraktı.

Büyük mumlarla mucize

İbadet niyetiyle giden bir ziyaretçi, kilise kayyumu Methodios'a Aziz Dionisios'un naaşı önünde yakması için bir büyük mum verdi. Ancak Methodios bu işi ihmal etti ve mumu yakmadı. O gece rüyasında, Aziz Dionisios'un da naaşının bulunduğu kilisenin dış dehlizine girdiğini gördü ve Aziz Dionisios dönüp kendisine der:

- "Git buradan".

O vakit korkmuş bir durumda uykudan uyandı. Hücresinde asılı olan büyük mumu gördü. Hemen kalktı ve korkuyla onu yaktı. Aziz Dionisios'tan da af diledi. Ertesi akşam da yine Aziz Dionisios'u rüyasında gördü, ancak bu defa ona hayır dua ediyordu.

Başka bir defasında da, manastırın kayığı Zakinthos'tan döndüğü vakit, hayır sever bir Hıristiyan, keşişlere başka bir büyük mum vermişti. Ancak bu büyük mum, yolda, onlar hiç görmeden, mum denize düşmüştü. Strofades'e vardıklarında büyük mumu bulamadılar ve onu Zakinthos'ta unuttuklarını sandılar. Az bir zaman sonra kayığı karaya çektiler ve kayığın kış tarafında büyük mumun yapışık olduğunu gördüler. Bütün yolculukları boyunca, onları böyle takip etmişti.

Çeşitli mucizeler

Cinler tarafından çarpılmış yabancı bir kişi, oradaki manastıra gitmişti. Manastırdaki keşişler onu, Aziz Dionisios'un kandilinin yağından yağladılar, Megas Vasilios'un cinleri kovma duasını da okudular ve o adam da iyileşti.

Dindar bir kadının dört tane kızı var olup, erkek evlâdı yoktu. Bir zamanlar Aziz Dionisios'un akrabalarıyla konuşmuştu ve onun mucizelerini duymuştu.

Aziz Dionisios'un kendisine bir erkek evlât bağışlaması için dua ediyordu. Bir zaman sonra Aziz Dionisios'u rüyasında görür ve Aziz Dionisios da şöyle der:

- Benden ne istiyor ve bana rica ediyorsun? İsteğinde başarı sağlayabilmen için, Strofades'e git, matzurana denilen bir bitkiden al. Kilisenin de vaaz kürsüsüne açılan merdivenli kapının arkasında bulunandan da al. Bunları iç ve sonra oğlan doğuracaksın.

Bayan, Aziz Dionisios'un dediğini yaptı, oğlan doğurdu ve adını İoannis koydu.

Şüpheli Başkeşiş, Dionisios'un Aziz olduğunun kanıtı

Bir zamanlar, manastırda Başkeşiş, Meni'den Daniil idi. Bu kişi daha sonra memleketinde Başpapaz da oldu. Bu zat, Dionisios'un aziz olma durumundan çok şüphe ediyordu. Birçok defa kendi kendine şöyle diyordu: "Dionisios, bizim kendisini Azizlerin bulunduğu yere koyduğumuz gibi gerçekten orada mı acaba?"

Allah, Başkeşişin kafasında var olan bu tereddüdü çıkarmak istiyordu. Gecenin birinde, Daniil uyuyordu ki, bir an, hayır dua etmesi için, hücre kapısının zangoç tarafından çalındığını zannetti. Bu da orada, sabah ayini için bir alışkanlıktı. Az bir zaman sonra uyanıp kalktı. Gerçekten de hayır duasını verdiğini zannederek kendi kendine söylendi: "Uyku beni nasıl yendi? Şu kadar saattir, zangoca kaldırmasını söylemişim. Pederler şimdi başlamaları için kilisede beni beklemektedirler".

Acele olarak giyindi ve kiliseye çekildi. Dış dehlizin kapısına vardı, ki o da Aziz Dionisios'un lâhdinin hemen karşısında idi. Orada, Aziz Dionisios'u, lâhdin dışında, ayakta, beyaz papaz elbiseleri giymiş iki papaz arasında durduğunu görür. Orada onların omuzlarına Aziz Dionisios dayanıyordu. Yanlarında da papaz giysisi giymiş iki diyakoz vardı. Bunlardan bir tanesi Aziz Dionisios'a papaz giysilerini giydiriyor ve diğeri de onu tütsüleyerek diyordu: "Sevincimden ruhum uçuyor vs.". Aziz Dionisios'un sağ tarafında bulunan papaz, Başkeşişe bakarak der:

- Şimdi inandın mı yoksa hâlâ tereddüt mü ediyorsun?

Başkeşiş, bu sürpriz olaydan korkmuş bir durumda kiliseden dışarı çıktı. Ancak pişman oldu ve ne olup bittiğini görmek için yine geri döndü. Dış dehliz kapısına vardığında bir de ne görsün, Aziz Dionisios kendiliğinden lâhdine gittiğini ve de içine girdiğini gördü. Hemen o anda büyük mumlar söndü, papaz ve diyakozlar da oradan kayboldular.

O vakit Başkeşiş hücrelerine düşünerek ve de sarsılmış bir durumda döndü. Aziz Dionisios'un gerçekten aziz olduğuna Allah'tan kendisine gösterilmişti.

Az bir zaman sonra, gerçekten zangoç, sabah ayini için hayır duasını almağa geldi. Başkeşiş, zangocun faziletli biri olduğunu bildiği için, kendisine başından geçenleri anlattı. Bu olayı başka pederler de haber aldılar ve de Aziz Dionisios'un gerçekten kilise azizlerinin oldukları yerde olduğu kanısı hasıl oldu. Başkeşiş, Allah ve Aziz Dionisios'tan bağışlanmasını istedi ve o artık Aziz Dionisios'un aziz olduğunu her yerde anlatmağa başladı.

Kilisemiz tarafından anısının 17 Aralıkta kutlandığı Aziz Dionisios'un hayatı ve bazı mucizeleri de bunlardır.

